Bībeles milži

Pentateuhs

Tanīs dienās virs zemes dzīvoja milži, un arī pēc tam, kad Dieva dēli nāca pie cilvēku meitām un tās dzemdēja viņiem bērnus, šie kļuva par vareniem vīriem, kas bija sensenos laikos, slaveniem vīriem. 1. Mozus 6:4

Un tur mēs redzējām milžus, Anaka dēlus, kas cēlušies no milžiem; un mēs bijām savās acīs kā siseņi, un tādi mēs bijām arī viņu acīs. 4. Mozus 13:33

Senos laikos tur dzīvoja emieši, liela, daudzskaitlīga un gara tauta kā anakieši; kurus arī uzskatīja par milžiem, tāpat kā anakiešus; bet moābieši tos sauc par emiešiem. 5. Mozus 2:10-11

5. Mozus 2:19–21
Un, kad tu tuvosies Amona bērniem, tad neapgrūtini viņus un nejaucies viņu lietās, jo Es tev nedošu nekādu īpašumu no Amona bērnu zemes, jo Es to esmu devis Lata bērniem par īpašumu. (Arī to uzskatīja par milžu zemi; milži tur dzīvoja senos laikos; un amonieši tos sauc par Zamzumīmiem; liela, daudzskaitlīga un gara tauta kā anakieši; bet Tas Kungs tos iznīcināja viņu priekšā, un tie tos iekaroja un apmetās viņu vietā.

Jo no milžu atlikušajiem bija palicis tikai Ogs, Basanas ķēniņš; redzi, viņa gulta bija dzelzs gulta; vai tā nav Amona bērnu Rabatā? Deviņas olektis bija tās garums un četras olektis platums, pēc cilvēka olekts. Un šo zemi, ko mēs tanī laikā piederējām, sākot no Aroēras, kas atrodas pie Arnonas upes, un pusi Gileādas kalna ar tās pilsētām, es devu Rūbena un Gada dēliem. Bet pārējo Gileādu un visu Basanu, kas bija Oga valstība, es devu Manases pusciltij, visu Argoba apgabalu ar visu Basanu, ko sauca par Milžu zemi. 5. Mozus 3:11-13

Vēsture

Un Oga, Basanas ķēniņa, piekraste, kas bija no atlikušajiem refajiešiem, kas dzīvoja Aštarotā un Edrejā, Jozuas 12:4

Visa Oga valstība Basanā, kas valdīja Aštarotā un Edrejā, kas bija atlikuši no milžu atlikušajiem ļaudīm; jo šos Mozus sakāva un izdzina. Jozuas 13:12

Un robeža veda augšup pa Hinoma dēla ieleju uz jebusiešu dienvidu pusi, tā ir Jeruzāleme; un robeža veda augšup uz kalna virsotni, kas atrodas Hinoma ielejas priekšā rietumos, kas ir Refa ielejas galā ziemeļos. Jozuas 15:8

Un Jozua tiem atbildēja: "Ja tu esi liela tauta, tad ej augšup uz mežu un nocērt sev tur ferisiešu un refajiešu zemē, ja Efraima kalni tev par šauru ir!" Jozuas 17:15

Un robeža nolaižas līdz kalna galam, kas atrodas pretī Hinoma dēla ielejai, kas ziemeļos ir Refaju ielejā, un tad tā nolaižas līdz Hinoma ielejai, līdz Jebusi kalna nogāzei dienvidos un tad nolaižas līdz En-Rogelai, Jozuas 18:16

1. Samuēla 17
1 Tad filistieši sapulcināja savus karaspēkus kaujai un sapulcējās Šoho, kas pieder Jūdai, un uzcēla nometni starp Šoho un Azeku Efesdamimā.
2 Tad Sauls un Israēla vīri sapulcējās un apmetās Elas ielejā un nostājās kaujas ierindā pret filistiešiem.
3 Un filistieši stāvēja uz kalna vienā pusē, un israēlieši stāvēja uz kalna otrā pusē, un starp viņiem bija ieleja.
4 Un no filistiešu nometnes izgāja čempions, vārdā Goliāts no Gātas, viņa augums bija sešas olektis un viens sprīdis.
5 Un viņam galvā bija vara ķivere un bruņots bruņu svārkos, un šo svārku svars bija pieci tūkstoši vara seķeļu.
6 Un viņam bija vara bruņu krekli uz viņa kājām un vara bruņu gredzens starp viņa pleciem.
7 Viņa šķēpa kāts bija kā audēja riestava, un viņa šķēpa uzgalis svēra seši simti dzelzs seķeļu, un kāds, kas nesa vairogu, gāja viņam pa priekšu.
8 Un viņš nostājās un sauca Israēla karaspēkam, sacīdams tiem: "Kādēļ jūs esat izgājuši, lai nostātos kaujas ierindā? Vai es neesmu filistietis, bet jūs esat Saula kalpi? Izvēlieties sev vienu vīru, un lai viņš nāk lejā pie manis!"
9 Ja viņš spēs ar mani cīnīties un mani nonāvēt, tad mēs būsim jūsu kalpi, bet, ja es viņu uzvarēšu un nonāvēšu, tad jūs būsiet mūsu kalpi un kalposiet mums.
10 Un filistietis sacīja: "Es šodien esmu izaicinājis Israēla karaspēku; dodiet man vīru, lai mēs varētu cīnīties kopā!"
11 Kad Sauls un viss Israēls dzirdēja šos filistieša vārdus, viņi bija izbijušies un ļoti nobijušies.
12 Bet Dāvids bija tā efratieša dēls no Jūdejas Betlēmes, kura vārds bija Isajs; un viņam bija astoņi dēli; un šis vīrs staigāja vīru vidū, jo bija vecs vīrs Saula laikā.
13 Un trīs Isaja vecākie dēli devās kopā ar Saulu kaujā; un viņa trīs dēlu vārdi, kas devās kaujā, bija pirmdzimtais Ēliābs, otrais Abinadabs un trešais Šama.
14 Un Dāvids bija jaunākais, un trīs vecākie sekoja Saulam.
15 Bet Dāvids atgriezās no Saula, lai ganītu sava tēva avis Betlēmē.
16 Un filistietis tuvojās rītā un vakarā un nostājās četrdesmit dienas.
17 Tad Isajs sacīja savam dēlam Dāvidam: “Paņem ēfu grauzdētas labības un šīs desmit maizes saviem brāļiem un aiznes uz nometni pie saviem brāļiem,
18 Un aiznes šos desmit sierus viņu tūkstoša virsniekam un paskaties, kā taviem brāļiem klājas, un ņem no viņiem ķīlu.
19 Bet Sauls un viņi, un visi Israēla vīri atradās Elas ielejā, cīnoties ar filistiešiem.
20 Un Dāvids agri no rīta piecēlās un atstāja avis sarga pienākumos, paņēma tās un devās ceļā, kā Isajs viņam bija pavēlējis; un viņš nonāca pie grāvja, kad karaspēks devās kaujā, un sauca kaujas saucienu.
21 Jo Israēls un filistieši bija nostājušies kaujas ierindā, karaspēks pret karaspēku.
22 Un Dāvids atstāja savus ratus ratu sarga rokās, ieskrēja karaspēkā un, tur nonācis, sveicināja savus brāļus.
23 Un, kamēr viņš ar tiem sarunājās, redzi, no filistiešu karaspēka nāca augšup čempions, filistietis no Gātas, vārdā Goliāts, un runāja tos pašus vārdus; un Dāvids tos dzirdēja.
24 Un visi Israēla vīri, ieraudzījuši šo vīru, bēga no viņa un ļoti nobijās.
25 Un Israēla vīri sacīja: "Vai jūs esat redzējuši šo vīru, kas šeit atnācis? Viņš taču ir atnācis, lai Israēlu izaicinātu. Un notiks, ka to vīru, kas viņu nonāvēs, ķēniņš padarīs ļoti bagātu, dos viņam savu meitu un atbrīvos viņa tēva namu Israēlā."
26 Un Dāvids sacīja vīriem, kas stāvēja viņam blakus, sacīdams: "Ko darīs ar to vīru, kas nogalinās šo filistieti un novērsīs negodu no Israēla? Jo kas gan ir šis neapgraizītais filistietis, ka viņš varētu noniecināt dzīvā Dieva karapulkus?"
27 Un ļaudis viņam atbildēja šādi, sacīdami: "Tā tiks darīts ar vīru, kas viņu nonāvēs."
28 Un Ēliābs, viņa vecākais brālis, dzirdēja, ka viņš runāja ar tiem vīriem, un Ēliāba dusmas pret Dāvidu iekaisa, un viņš sacīja: "Kāpēc tu esi nācis šurp? Un kā ziņā tu esi atstājis tās dažas avis tuksnesī? Es zinu tavu lepnību un tavas sirds nekaunību, jo tu esi nācis, lai redzētu kauju."
29 Un Dāvids sacīja: "Ko es tagad esmu izdarījis? Vai tam nav iemesla?"
30 Un viņš novērsās no tā un vērsās pie cita un runāja tāpat, un ļaudis viņam atbildēja tāpat kā iepriekš.
31 Un, kad vārdi tika dzirdēti, ko Dāvids runāja, tie tika atstāstīti Saulam, un viņš lika viņu aicināt.

32 Un Dāvids sacīja Saulam: "Lai neviena sirds nenobīstas viņa dēļ; tavs kalps ies un cīnīsies ar šo filistieti."
33 Tad Sauls sacīja Dāvidam: "Tu nevari iet pretī šim filistietim, lai ar viņu karotu, jo tu esi tikai jauneklis, bet viņš ir karavīrs jau no savas jaunības."
34 Un Dāvids sacīja Saulam: "Tavs kalps ganīja sava tēva avis, un tad nāca lauva un lācis un noplēsa jēru no ganāmpulka.
35 Un es izgāju viņam pakaļ un situ viņu, un izrāvu to no viņa mutes; un, kad viņš sacēlās pret mani, es satvēru viņu aiz bārdas, situ viņu un nogalināju.
36 Tavs kalps ir nogalinājis gan lauvu, gan lāci, un šim neapgraizītajam filistietim klāsies kā vienam no tiem, jo viņš ir izaicinājis dzīvā Dieva karapulkus.
37 Un Dāvids sacīja: “Tas Kungs, kas mani izglāba no lauvas un lāča ķepām, tas mani izglābs arī no šī filistieša rokas!” Un Sauls sacīja Dāvidam: “Ej, un Tas Kungs lai ir ar tevi!”
38 Un Sauls apbruņoja Dāvidu ar savām bruņām un uzlika viņam galvā vara ķiveri; viņš viņam arī apvilka bruņu svārkus.
39 Un Dāvids apjoza savu zobenu pie savām bruņām un mēģināja iet, jo viņš to nebija pārbaudījis. Un Dāvids sacīja Saulam: "Es nevaru iet ar šiem, jo es tos neesmu pārbaudījis." Un Dāvids tos novilka no sevis.
40 Un viņš ņēma savu zizli rokā, izraudzīja no strauta piecus gludus oļus un ielika tos gana somā, kas viņam bija, proti, somā; un viņa lingu bija viņa rokā, un viņš tuvojās filistietim.
41 Un filistietis devās ceļā un tuvojās Dāvidam, un vīrs, kas nesa vairogu, gāja viņam pa priekšu.
42 Kad filistietis paskatījās apkārt un ieraudzīja Dāvidu, viņš to nicināja, jo tas bija vēl jauneklis, sārts un skaista izskata.
43 Un filistietis sacīja Dāvidam: "Vai es esmu suns, ka tu nāc pie manis ar nūjām?" Un filistietis nolādēja Dāvidu, piesaucot savus dievus.
44 Un filistietis sacīja Dāvidam: "Nāc pie manis, un es došu tavu miesu putniem apakš debess un zvēriem laukā."
45 Tad Dāvids sacīja filistietim: "Tu nāc pie manis ar zobenu, ar šķēpu un ar vairogu, bet es eju pie tevis Tā Kunga Cebaota, Israēla karapulku Dieva, vārdā, kuru tu esi izaicinājis."
46 Šodien Tas Kungs tevi nodos manā rokā, un Es tevi sitīšu un noraušu tavu galvu, un filistiešu karaspēka līķus Es šodien nodošu debesu putniem un zemes zvēriem, lai visa zeme zinātu, ka Israēlam ir Dievs.
47 Un visa šī sapulce zinās, ka Tas Kungs neglābj ar zobenu un šķēpu, jo karš pieder Tam Kungam, un Viņš jūs nodos mūsu rokās.
48 Un notika, kad filistietis piecēlās un tuvojās Dāvidam, lai satiktos, tad Dāvids steidzās un skrēja karaspēka virzienā, lai satiktos ar filistieti.
49 Un Dāvids iebāza roku savā somā, izņēma no turienes akmeni, nometa to ar mēteli un trāpīja filistietim pierē, tā ka akmens ietriecās viņa pierē, un viņš nokrita uz sava vaiga pie zemes.
50 Tā Dāvids uzvarēja filistieti ar lingu un akmeni, sakāva filistieti un nogalināja viņu, bet Dāvida rokā nebija zobena.
51 Tad Dāvids skrēja un nostājās virsū filistietim, satvēra viņa zobenu, izvilka to no maksts un nogalināja viņu, nocirzdams ar to viņam galvu. Kad filistieši redzēja, ka viņu čempions ir miris, tie bēga.
52 Tad cēlās Israēla un Jūdas vīri, skaļi sauca un vajāja filistiešus līdz ielejai un Ekronas vārtiem. Un filistiešu ievainotie krita pa ceļu uz Šaaraimu, līdz pat Gātai un Ekronai.
53 Un Israēla bērni atgriezās no filistiešu vajāšanas un izlaupīja viņu teltis.
54 Un Dāvids ņēma filistieša galvu un atnesa to uz Jeruzālemi, bet viņa bruņas viņš nolika savā teltī.
55 Kad Sauls redzēja Dāvidu izejam pret filistieti, viņš jautāja Abneram, karaspēka virspavēlniekam: “Abner, kā dēls ir šis jauneklis?” Un Abners atbildēja: “Tik tiešām, ka tava dvēsele ir dzīva, ak ķēniņ, es to nezinu.”
56 Un ķēniņš sacīja: “Pajautā, kura dēls ir šis jauneklis.”
57 Kad Dāvids atgriezās pēc filistieša kaušanas, Abners viņu ņēma un atveda Saula priekšā, un filistieša galva bija viņa rokā.
58 Un Sauls viņam jautāja: “Kura dēls tu esi, jaunekli?” Un Dāvids atbildēja: “Es esmu tava kalpa Isaja, betlēmieša, dēls.”

Un Išbibenobs, kas bija no milža dēliem, kura šķēpa svars svēra trīs simti vara šekeļu, apjozies ar jaunu zobenu, domāja nogalināt Dāvidu. Bet Abišajs, Cerujas dēls, viņam palīdzēja un sita filistieti un nogalināja viņu. Tad Dāvida vīri viņam zvērēja, sacīdami: "Tu vairs neiziesi ar mums kaujā, lai tu neizdzēstu Israēla gaismu." Un pēc tam atkal izcēlās kauja ar filistiešiem Gobā; tad hušatietis Sibehajs nogalināja Safu, kas bija no milža dēliem. Un atkal izcēlās kauja Gobā ar filistiešiem, kur Ēlhanans, Jaareoregima dēls, no Betlēmes,

nogalināja Goliāta, Gītieša, brāli, kura šķēpa kāts bija kā audēja riestava. Un Gātā vēl izcēlās kauja, kur atradās liela auguma vīrs, kam bija seši pirksti uz katras rokas un seši pirksti uz katras kājas, kopā divdesmit četri; un arī viņš bija dzimis milzim. Un, kad viņš izaicināja Israēlu, Jonatāns, Šimejas dēls, Dāvida brālis, viņu nogalināja. Šie četri bija dzimuši milzim Gātā un krita no Dāvida rokas un no viņa kalpu rokas. 2. Samuēla 21:16-22

Un pēc tam notika, ka Gezerā izcēlās karš ar filistiešiem; tanī laikā hušatietis Sibehajs nogalināja Sipaju, kas bija no milža dēliem, un tie tika pakļauti. Un atkal izcēlās karš ar filistiešiem; un Elhanans, Jaīra dēls, nogalināja Lahmi, Goliāta, Gātieša, brāli, kura šķēpa kāts bija kā audēja riestava. Un atkal izcēlās karš Gātā, kur dzīvoja kāds liela auguma vīrs, kuram bija divdesmit četri pirksti un kāju pirksti, seši uz katras rokas un seši uz katras kājas; un arī viņš bija milža dēls. Bet, kad viņš izaicināja Israēlu, Jonatāns, Šimejas dēls, Dāvida brāļa dēls, viņu nogalināja. Šie bija dzimuši milzim Gātā, un tie krita no Dāvida rokas un no viņa kalpu rokas. 1. Laiku grāmata 20:4-8

Viņš mani salauž ar lūzumu pēc lūzuma, Viņš skrien man virsū kā milzis. Ījaba 16:14

Apokrifi

Jo varenais nekrita jaunekļu rokās, titānu dēli viņu nenokāva, nedz milži viņam uzbruka, bet Jūdita, Merārija meita, viņu vājināja ar sava skaistuma vaigu. Jūditas 16:7

Jo arī senajos laikos, kad lepnie milži gāja bojā, cerība uz pasauli, ko pārvaldīja tava roka, izlauzās vājā traukā un atstāja visiem laikmetiem paaudzes sēklu. Salamana Gudrības grāmata 14:6

Viņš nebija mierīgs pret vecajiem milžiem, kas atkrita savas muļķības spēkā. Salamans Mācītājs 16:7

Tāpat kā tauki tiek atņemti no pateicības upura, tā Dāvids tika izraudzīts no Israēla bērniem. Viņš rotaļājās ar lauvām kā ar kazlēniem un ar lāčiem kā ar jēriem. Vai viņš nenogalināja milzi, kad tas vēl bija jauns? Un vai viņš nenoņēma tautas negodu, kad viņš pacēla savu roku ar akmeni lingā un sagrāva Goliāta lielību? Jo viņš piesauca Visaugstāko To Kungu, un Tas deva viņam spēku labajā rokā, lai nogalinātu vareno karotāju un uzceltu savas tautas ragu. Salamans Mācītājs 47:2-5

Tur bija milži, kas bija slaveni jau no paša sākuma, tik lieli un tik prasmīgi karā. Tos Tas Kungs neizvēlējās un nedeva tiem atziņas ceļu. Bet tie tika iznīcināti, jo tiem nebija gudrības, un tie gāja bojā savas pašu muļķības dēļ. Baruha 3:26-28

Tad viņa vietā cēlās viņa dēls Jūda, saukts par Makabejs. Un visi viņa brāļi viņam palīdzēja, un tāpat darīja visi, kas turējās pie viņa tēva, un viņi ar prieku cīnījās Izraēla kaujā. Tā viņš ieguva lielu godu savai tautai, uzvilka krūšu bruņas kā milzis, apjoza savu kara zirglietas un rīkoja kaujas, aizsargājot karaspēku ar savu zobenu. Savos darbos viņš bija kā lauva un kā lauvas kucēns, kas rūc pēc sava laupījuma. Jo Viņš vajāja bezdievīgos un meklēja tos, un sadedzināja tos, kas apbēdināja viņa tautu. Tāpēc bezdievīgie izvairījās no viņa baiļu dēļ, un visi netaisnības darītāji bija satraukti, jo glābšana bija viņa rokā. Viņš apbēdināja arī daudzus ķēniņus un iepriecināja Jēkabu ar saviem darbiem, un viņa piemiņa ir svētīta mūžīgi. Turklāt viņš gāja cauri Jūdas pilsētām, iznīcinot no tām bezdievīgos un novērsdams dusmas no Izraēla, tā ka viņš kļuva slavens līdz zemes malai, un viņš uzņēma pie sevis tos, kas bija tuvu bojāejai. 1. Makabeju 3:1–9

Ēnohs

Un visi pārējie kopā ar viņiem ņēma sev sievas, un katrs sev izvēlējās vienu, un viņi sāka iet pie viņām un apgānīties ar viņām, un viņi mācīja viņiem burvestības un burvestības, un sakņu griešanu, un iepazīstināja viņus ar augiem. Un viņas palika grūtas, un viņas dzemdēja lielus milžus, kuru augums bija trīs tūkstoš ellu (Els ir Ziemeļrietumeiropas mērvienība, sākotnēji saprasta kā olektis, apakšdelma un izstieptas plaukstas kopējais garums. Citi ellas mērījumi ir vienādi ar 27-45 collām): Kas aprija visu cilvēku mantu. Un, kad

vīrieši vairs nevarēja viņus uzturēt, milži pagriezās pret viņiem un aprija cilvēci. Un viņi sāka grēkot pret putniem, zvēriem, rāpuļiem un zivīm, un ēst viens otra miesu un dzert asinis. Tad zeme apsūdzēja likumpārkāpējus. Ēnoha 7:1-6

Un sievietes ir dzemdējušas milžus, un visa zeme tādēļ ir piepildīta ar asinīm un netaisnību. Ēnoha 9:9

Un Viņš atbildēja un sacīja man, un es dzirdēju Viņa balsi: Nebīsties, Ēnoh, tu taisnīgais vīrs un taisnības rakstvedi! Nāc šurp un klausies manu balsi. Un ej un saki debesu Sargiem, kas tevi sūtījuši aizlūgt par viņiem: Tev vajadzētu aizlūgt par vīriešiem, nevis vīriešiem par sevi. Kāpēc jūs esat atstājuši augstās, svētās un mūžīgās debesis un gulējuši ar sievietēm, un apgānījuši sevi ar cilvēku meitām, un ņēmuši sev sievas, un rīkojušies kā zemes bērni, un dzemdējuši milžus kā savus dēlus? Un, lai gan jūs bijāt svēti, garīgi, dzīvojot mūžīgo dzīvi, jūs esat apgānījuši sevi ar sieviešu asinīm un esat dzemdējuši bērnus ar miesas asinīm, un, kā cilvēku bērni, esat iekārojuši miesu un asinis, tāpat kā tie, kas mirst un iet bojā. Tāpēc Es viņiem esmu devis arī sievas, lai viņi varētu viņus apaugļot un radīt bērnus no viņām, lai tādējādi viņiem nekas netrūktu uz zemes. Bet tu agrāk biji garīgs, dzīvojot mūžīgo dzīvi, un nemirstīgs visām pasaules paaudzēm. Un tāpēc Es neesmu jums iecēlis sievas, jo debesu garīgajiem ir mājvieta debesīs. Un tagad milži, kas radīti no gariem un miesas, tiks saukti par ļaunajiem gariem uz zemes, un uz zemes būs viņu mājvieta. Ļaunie gari ir cēlušies no viņu ķermeņiem; jo tie ir dzimuši no cilvēkiem, un no svētajiem Sargiem ir viņu sākums un pirmatnējā izcelsme; tie būs ļaunie gari uz zemes, un tie tiks saukti par ļaunajiem gariem. Debesu gariem būs mājvieta debesīs, bet zemes gariem, kas dzimuši uz zemes, būs mājvieta uz zemes. Un milžu gari nomoka, apspiež, iznīcina, uzbrūk, karo un dara postu uz zemes un rada nemierus: tie neēd, bet tomēr cieš badu un slāpes un rada apvainojumus. Un šie gari celsies pret cilvēku bērniem un pret sievietēm, jo tie ir cēlušies no viņiem. Ēnoha 15:1-11

No milžu kaušanas, iznīcināšanas un nāves dienām, no kuru miesas dvēselēm gari, izgājuši, iznīcinās, neizraisot tiesu. Tā tie iznīcinās līdz piepildījuma dienai, lielajai tiesai, kurā laikmets tiks pabeigts, pār Sargiem un bezdievīgajiem, jā, tiks pilnībā pabeigts. Ēnoha 16:1

Un es, Ēnohs, atbildēju un teicu viņam: Tas Kungs darīs ko jaunu virs zemes, un to es jau esmu redzējis vīzijā, un daru tev zināmu, ka mana tēva Jareda paaudzē daži no debesu eņģeļiem pārkāpa Tā Kunga vārdu. Un lūk, viņi grēko un pārkāpj likumu, un ir savienojušies ar sievietēm un grēkojuši kopā ar viņām, un ir apprecējuši dažas no viņām, un no viņām ir dzemdējuši bērnus. Un viņi radīs uz zemes milžus nevis pēc gara, bet pēc miesas, un uz zemes būs liels sods, un zeme tiks attīrīta no visa nešķīstības. Jā, pār visu zemi nāks liela iznīcība, un būs plūdi un liela iznīcība vienu gadu. Ēnohs 106:13-16

Jubilejas

Un notika, kad cilvēku bērni sāka vairoties zemes virsū un tiem piedzima meitas, ka Dieva eņģeļi tos redzēja kādā šī jubilejas gadā, ka tie bija skaistas pēc izskata; un tie ņēma sev sievas no visām, kuras tie izredzēja, un tās dzemdēja tiem dēlus, un tie bija milži. Jubilejas 5:1

Jo šo trīs lietu dēļ pār zemi nāca plūdi, proti, netiklības dēļ, kurā Sargi pret savu priekšrakstu likumu nodevās netiklībai, sekojot cilvēku meitām, un ņēma sev sievas no visām, kuras tie izvēlējās; un viņi radīja nešķīstības sākumu. Un viņi dzemdināja nafidimus dēlus, un viņi visi bija atšķirīgi, un viņi aprija viens otru. Un milži nogalināja nafilus, un nafili nogalināja eldžo, un eldžo nogalināja cilvēci un vienu vīru citu. Un ikviens pārdeva sevi, lai darītu netaisnību un izlietu daudz asiņu, un zeme bija pilna ar netaisnību. Jubileju 7:21-23

Un viņš tiem pastāstīja par milžu tiesu un sodomiešu tiesu, kā viņi tika tiesāti savas ļaunprātības dēļ un nomira savas netiklības, nešķīstības un savstarpējās samaitātības dēļ netiklības dēļ. Jubileju 20:5

Bet agrāk Gileādas zemi sauca par refajiešu zemi, jo tā bija refajiešu zeme, un tur bija dzimuši refajieši, milži, kuru augums bija no desmit, deviņām, astoņām līdz pat septiņām olektīm. Jubilejas 29:9

Aizmirstās Ēdenes grāmatas

Vīri mani aizveda uz piektajām debesīm un novietoja, un tur es redzēju daudzus un neskaitāmus karavīrus, sauktus par Grigorijiem, cilvēka izskata, un viņu augums bija lielāks nekā lieliem milžiem, un viņu sejas bija nokaltušas, un viņu mutes klusēja mūžīgi, un piektajās debesīs nebija nekāda kalpošana, un es teicu vīriem, kas bija ar mani: Kāpēc šie ir tik nokaltuši, un viņu sejas melanholiskas, un viņu mutes klusas, un kāpēc šajās debesīs nav nekāda kalpošana? Un viņi man teica: Šie ir Grigori, kas kopā ar savu princi Sātanailu noraidīja gaismas Kungu, un pēc viņiem ir tie, kas tiek turēti lielā tumsā otrajās debesīs, un trīs no viņiem nokāpa uz zemes no Tā Kunga troņa, uz Ermona vietu, un lauza savus zvērestus Ermona kalna pakājē un redzēja cilvēku meitas, cik labas viņas ir, un ņēma sev sievas, un apgānīja zemi ar saviem darbiem, kas visos savos laikmetos pieļāva nelikumību un sajaukšanos, un dzimst milži un brīnišķīgi lieli vīri un liela naidība. Un tāpēc Dievs viņus tiesāja ar lielu tiesu, un viņi raud par saviem brāļiem, un viņi tiks sodīti Tā Kunga lielajā dienā. Ēnoha noslēpumi 18:1-4

Tāpēc bēdziet no netiklības, mani bērni, un pavēliet savām sievām un meitām, lai viņas neizgrezno savas galvas un sejas, lai maldinātu prātu, jo katra sieviete, kas izmanto šos viltības paņēmienus, ir paredzēta mūžīgam sodam. Jo tā viņi pievilināja Sargtorņus, kas bija pirms plūdiem; jo, kad tie pastāvīgi tos redzēja, viņi iekāroja pēc tiem, un viņi ieņēma šo aktu savā prātā; jo viņi mainīja sevi vīriešu veidolā un parādījās viņiem, kad viņi bija kopā ar saviem vīriem. Un sievietes, iekārojot savās domās pēc viņu veidoliem, dzemdēja milžus, jo Sargtorņi viņām šķita sniedzamies pat līdz debesīm. Tāpēc uzmanieties no netiklības; un, ja vēlaties būt šķīsti prātā, sargājiet savas jūtas no katras sievietes. Rūbena Derība 2:17-20

Es atradu ķēniņu Ahoru, milzu auguma vīru, sēžot zirga mugurā, metot šķēpus sev priekšā un aizmugurē. Es pacēlu sešdesmit mārciņas smagu akmeni, metos to un iesitu viņa zirgam, to nogalinot. Un mans tēvs Jēkabs nogalināja Beelsatu, visu ķēniņu ķēniņu, milzi spēkā, divpadsmit olekšu augstumā. Jūdas Derība 1:18,22